

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 15.09.1964, sp. zn. 11 Co 88/64, ECLI:CZ:MSPH:1964:11.CO.88.1964.1

Číslo: 67/1965

Právní věta: Poskytla-li organizace ubytování pracovníku v ubytovně, určené k přechodnému ubytování, je právní vztah takto vzniklý posuzovat podle § 300 o násl. o. z. Povinnost vyklidit takovou ubytovnu není podmíněna opatřením náhradního ubytování.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 15.09.1964

Spisová značka: 11 Co 88/64

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty

Předpisy: 40/1964 Sb. § 300

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 67/1965 sb. rozh.

Poskytla-li organizace ubytování pracovníku v ubytovně, určené k přechodnému ubytování, je právní vztah takto vzniklý posuzovat podle § 300 o násl. o. z. Povinnost vyklidit takovou ubytovnu není podmíněna opatřením náhradního ubytování.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 15. října 1964, [11 Co 88/64](#).)

Rozhodnutím obvodního soudu pro Prahu 10 bylo žalovanému uloženo vyklidit ubytovnu žalobce po té, co mu bude opatřeno náhradní ubytování.

V odvolání do tohoto rozsudku uplatňuje žalobce, že vyklizení ubytovny není vázáno na zaopatření náhradního ubytování pro žalovaného.

Městský soud v Praze změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že vypustil výrok o přidělení náhradního ubytování pro žalovaného, jinak rozsudek potvrdil.

Z odůvodnění:

V souzené věci jde o ubytovnu, kterou žalobce zřídil při příležitosti stavby teplárny a to pro

zaměstnance tam pracující a jen na dobu této stavby. Výpověď z této ubytovny po té, co žalovaný přestal být zaměstnancem žalobce a stavba teplárny, byla ukončena, dal žalobce žalovanému dnem 11. května 1964.

Ubytovna může být jinou obytnou místností ve smyslu ust. § 190 a násl. o. z., pokud jde o zařízení určené k trvalému užívání, jak vyplývá z ust. § 190 odst. 1 o. z. Právo k užívání takové ubytovny, jak vysvítá z ust. § 194 o. z., může být zaručeno za obdobných podmínek a z obdobných důvodů, jako u bytů ve správě organizace (§ 184 o. z.). Pokud však ubytovna není určena k trvalému bydlení jejich uživatelů, jako tomu bylo v souzeném případě, je třeba právní vztahy z jejího užívání vzniklé, podřadit pod ustanovení § 300 a násl. o. z., které se týkají poskytování ubytovací služby. Právo užívání, vyplývající z tohoto právního vztahu, může být zrušeno nikoli jen dohodou účastníků tohoto právního poměru, nebo výrokem soudu jak v prvním případě trvalých ubytoven, ale i jednostranně organizací, která službu poskytla, jakmile uplynula dohodnutá doba užívání nebo byl splněn účel ubytování. Zákon také nestanoví, že by povinnost vyklidit takovou ubytovnu byla podmíněna opatřením náhradního ubytování, jako je tomu u trvalých ubytoven podle § 193 o. z.

Protože v souzené věci šlo nepochybně o poskytnutí ubytovací služby na dobu stavby teplárny, či na dobu, po kterou žalovaný bude na této stavbě zaměstnán, a tato doba již uplynula, nemá žalovaný nárok na náhradní ubytování. Bylo proto třeba napadený rozsudek v tomto směru změnit (§ 220 o. s. ř.). Jinak bylo nutno jako správný jej potvrdit.